

Indenrigsministeren: Da jeg kan tiltræde de Endringsforslag, som det ærede Udvalg har stillet til dette Affnit, kan jeg i saa Henseende ogsaa henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har sagt. Jeg skal kun tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke vilde være rigtigt i Lit. b i det Forslag, der er stillet til § 6 under Nr. 18, at sige, at det Ophold i Kommunen, som der skal tages Hensyn til, bestemmes efter Calenderaaret istedetfor Finantsaaret. Man vil derved komme i Overensstemmelse med den Bestemmelse, som er givet for den Indtægt, hvortil der skal tages Hensyn ved Skattens Ansættelse, der jo, som bekendt, finder Sted i Henhold til det foregaaende Calenderaars Indtægt. Skjøndt dette for indværende Aar ikke kan have nogen Indflydelse, saa kunde det dog, hvis Krigsskatten i det tilkommende Aar atter skulde blive anvendt, bidrage til, at Rigningen hurtigere kunde blive færdig, og navnlig her i Kjøbenhavn vilde det vist være af Indflydelse, da man saa ikke behøvede at udsætte den endelige Opgjørelse af den Tillægsligning, der skal finde Sted, til den 1ste April. Naar man tog Calenderaaret, kunde denne Rigning afgjøres i Forening med den, som bliver at udføre ifølge Loven af 19de Februar 1861. Jeg vil derfor henstille dette Punkt til det ærede Udvalgs Overveelse. — Hvad det Endringsforslag angaaer, der af flere ærede Medlemmer er stillet til § 9, da maa jeg bestemt erklære mig derimod. Jeg troer, det er en meget betænkelig Sag at ville foreskrive bestemte Regler for den Indflydelse, som visse Omstændigheder skulde have paa Skattens Ansættelse, Regler, som i alle Tilfælde skulde komme til Anvendelse, thi man vil derved vistnok kun opnaae at gjøre ikke ubetydelige Ubiligheder til en Nødvendighed, saaledes som flere Talere ved at anføre forskjellige Exempler have viist. Hvorvidt visse Omstændigheder virkelig bør komme i Betragtning til en Reduættelse, kan neppe afgjøres efter almindelige Regler, men efter de concrete Omstændigheder, der foreligge i hvert enkelt Tilfælde. En retfærdig Skattefordeling vil derfor vistnok bedre opnaaes ved Bestemmelserne i Lovforslagets § 12 end ved det Endringsforslag, som ærede Medlemmer have stillet til § 9. Man maa

nemlig erindre, at ihvorvel den Bemyndigelse, der i visse Tilfælde er givet Rigningscommissionen til at nedlægge Bidraget, ikke giver vedkommende Skatteyder en afgjort Ret til at fordrø en saadan Reduættelse, saa indeholder den dog en Forpligtelse for Commissionen til at gjøre Brug af denne Ret i de Tilfælde, hvor en Reduættelse efter Omstændighederne kan være billig. Jeg kan derfor ikke Andet end paa det Bestemteste fraraade det Endringsforslag, der af flere ærede Medlemmer er stillet til § 9.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved:

1) Endringsforslag af Udvalget til § 6:

Iste Affnit vedigøres saaledes:

Skattepligtig i en Kommune er:

a) Enhver, som i Kommunen har fast Bopæl, og som ikke har fast Bopæl i nogen anden Kommune, i hvilken der svares Krigsskat for 1865—66. Han er da skattepligtig i Kommunen af sin fulde Indtægt, selv om han i Aarets Løb kortere eller længere Tid er fraværende fra Kommunen, medmindre han:

enten i en anden krigsskatvarende Kommune eier faste Eiendomme, eller igjennem Tiender, Arveskifteafgifter eller Kanon har faste Indtægter, i hvilket Tilfælde han i Opholdskommunen ikke er skattepligtig af den Deel af Indtægten, som hidrører derafra,

eller i en anden krigsskatvarende Kommune driver Næringsvei eller forestaaer et Embede eller en Bestilling, som vedkommer denne Kommune alene, i hvilket Tilfælde han i Opholdskommunen kun er skattepligtig af det Halve af den Indtægt, som han paa nogen af disse Maader har fra den anden Kommune.

b) Enhver, som vel har fast Bopæl i Kommunen, men tillige har fast Bopæl i en anden Kommune, hvori der svares Krigsskat for 1865—66, i hvilket Tilfælde hans Skatteindtægt fordeles imellem Kommu-